

end ikke have nogen Rang, Bestemmelserne om Officerer.

§ 22.

Fremmede Krigsfanger, som ere under Søkrigsmagtens Bevogtning, ere ombord underkastede Skibschefens Disciplinarmyndighed.

Iøvrigt kan Marineministeren nærmere bestemme, hvilke Befalingsmænd der over Krigsfanger skulle have den de forskjellige Tjenestegrader tillagte Straffemyndighed. Derhos iagttages med Hensyn til dem den militære Straffelovs § 53.

§ 23.

Den overordnede Befalingsmand, som kommer til Kundskab om en af en UndergIVEN, der staaer under hans Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken, med Hensyn til sammes Art og Størrelse, Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Strafferettighed, kan efter sit Skjønnende enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen, eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand.

Marineministeren og Jurisdictionsscheferne kunne ogsaa, skjøndt en Sag efter sin Bestaaenhed kan afgjøres uden Dom, henvise den til Paaktjendelse af en Krigsret, naar de efter Omstændighederne ansee det for rigtigere, at der gaaer Dom i samme.

Finder nogen, en Jurisdictionsschef underordnet, Befalingsmand af en eller anden Grund Betænkelighed ved selv at bestemme Straffen for en af en UndergIVEN begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt ligger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffemyndighed, kan han anmeldte Forseelsen til vedkommende overordnede Befalingsmand, som da tager Beslutning i Sagen.

§ 24.

Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme arrestere og straffe de Undergivne, og iøvrigt maa heller ikke en Befalingsmand arrestere eller straffe nogen UndergIVEN i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

§ 25.

Enhver Befalingsmand har, forinden han bestemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den begaaede Brøde paa den

Maade, som han efter Omstændighederne finder meest hensigtsvarende. Ansees det rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en saadan være at foranledige, men Straf kan derefter ikke fastsættes af de Jurisdictionsscheferne underordnede Befalingsmænd.

§ 26.

Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige Skøn sættes i et passende Forhold til den begaaede Forseelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges foregaaende Dødsforfælsel og øvrige Omstændigheder, som have Indflydelse paa Strafværdigheden. For ringere Forseelser bør først anvendes Trettesættelse, de mildere Arreststraffe eller andre ringere Disciplinarstraffe, og de strengere Straffe ikkun benyttes, naar hine have vist sig frugtesløse. Straffen bør vel fastsættes i Overensstemmelse med Straffelovenes Forrifter, men dog kunne de i § 4 nævnte Disciplinarstraffe eller Trettesættelse anvendes for Overtrædelse af militære Pligter i Stedet for en ringe Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for sliq Afgjørelse af Sagen.

§ 27.

Af de i § 4 nævnte Disciplinarstraffe kunne flere benyttes i Forening og med enhver Straf kan forbindes passende Advarseler. Iøvrigt maa for ingen Forseelse anvendes mere end een Straf og under samme fortløbende Tjenesteforretning maa, om Nogen end forseer sig flere Gange, ikke tildeles ham større legemlig Straf, end vedkommende Befalingsmand ifølge de foregaaende Bestemmelser kan anvende.

§ 28.

En Stabsofficer, hvem en Disciplinarstraf er tilkjendt, kan undslaae sig for at modtage denne, naar han vil henstyre sig under Rettergang. Ligeledes kan en ringere Militær, hvem af hans foresatte Befalingsmand tilkjendes Straf af mørk Arrest paa indskrænket Kof eller af Fængsel paa Vand og Brød, eller en anden Arreststraf, saafremt denne sidstnævnte overstiger 10 Dage, begjære Sagen undersøgt og paakjendt af Retten, og maa i saa Fald den af Befalingsmanden tilkjendte Straf ikke fuldbyrdes.

Ret til at henstyre sig under Rettergang falder dog bort paa Sotog og i en beleiret